

„Skuteczne rozwiązania dla lokalnych problemów –
wykorzystanie zasobów
sektora ES do rozwiązywania lokalnych problemów
społecznych”

CENTRUM ROZWOJU INICJATYW SPOŁECZNYCH CRIS

WWW.CRIS.ORG.PL

Ekonomia Społeczna ma sens

„Ekonomia społeczna to nie tylko rozwiązania i ustawy. To nie tylko problem społecznej wrażliwości, choć jest ona niezmiernie ważna. To ruch społeczny, który ma doprowadzić do stworzenia koncepcji rozwoju Polski.
Ekonomia społeczna to sposób na włączenie się trzeciego sektora w rozwój gospodarczy Polski”

Jerzy Hausner

Ekonomia Społeczna a III sektor

- zaspokajają i wypełniania potrzeby, których nie mogą wypełnić inne sektory (biznes i administracja)
- podstawą jest inicjatywa oddolna, aktywność obywatelska, **zorientowanie na społeczną użyteczność**,
- MISJA – gospodarcza i **SPOŁECZNA**

MISJA – nadrzędna wartość PES

Kierując się poczuciem misji organizacje ES stają się bardziej:

- sprawne i wydajne,
- skuteczne i osiągające lepsze wyniki,
- skłonne do nowatorskich rozwiązań,
- elastyczne,
- zmobilizowane - panuje w nich wyższe morale.

Ekonomia Społeczna a III sektor - Cechy wspólne dla podmiotów ekonomii społecznej:

- **prymat celów indywidualnych i społecznych nad kapitałem,**
- dobrowolne i otwarte członkostwo,
- demokratyczna kontrola sprawowana przez członków (z wyjątkiem fundacji),
- **połączenie interesów członków, użytkowników/odbiorców i interesu ogólnego,**
- **lokalne zakorzenienie,**
- autonomiczne zarządzanie i niezależność,
- podstawowe nadwyżki przeznaczane są na stały rozwój celów i usług dla członków lub wspólnych zadań.

Ekonomia Społeczna a III sektor

Dlaczego PES są ważne i zasługują na szacunek?

- działania z odruchu serca, wrażliwości na sprawy społeczne, na problemy innych, wspólnoty;
- aktywność społeczna, obywatelska, inicjatywy oddolne;
- przywiązują dużą wagę do pieniędzy;
- są oddani sprawie, celom, misji;
- unikają rozbudowanej biurokracji i sztywnych systemów zespołowych, hierarchicznych;

Ekonomia społeczna jako element rewitalizacji

Rewitalizacja – komplementarna sztuka społecznego, gospodarczego i przestrzennego zaangażowania.

Negatywne praktyki rewitalizacji

Rewitalizacja rozumiana tylko jako modernizacja, remonty ulic, chodników, oświetlenia ulicznego.

Pominięcie obszaru społecznego prowadzi do pogłębiania się negatywnych tendencji społecznych, wykluczenia społecznego, pominięcia szans rozwoju.

GENTRFIKACJA (zmiany charakteru części miasta) - proces przekształcenia danego kwartału miasta (np. dzielnicy) z przestrzeni społecznej w obszar całkowicie skomercjalizowany i podlegający jedynie "rynkowej" kontroli.

Ekonomia społeczna – przekuwanie „trudnych, problematycznych, wykluczonych” zasobów wspólnoty w jej potencjał.

- Pozwala zagospodarować nowe przestrzenie rozwoju społecznego i ekonomicznego;
- Aktywizuje społecznie i ekonomicznie mieszkańców;
- Pozwala zachować i rozwinąć rezultaty rewitalizacji;
- Pozwala stworzyć podmioty, którym można przekazywać zadania.

Czynniki warunkujące efektywność w zmianie społeczno-gospodarczej

- Odpowiadanie na realne potrzeby zarówno społeczne, jak i gospodarcze.
- Elastyczne i dostosowywane do warunków form wsparcia, w tym środki finansowe na inwestycje.
- Komplementarność partnerów działających na rzecz zmian.
- Zapewnienie wysokich i dostosowanych na rynku kwalifikacji pracowników.
- Wypełnianie zasady pomocniczości - tam, gdzie nie jest to konieczne, państwo powinno pozwolić działać społeczeństwu obywatelskiemu, rodzinom, wolnemu rynkowi.